

Tiesos Draugas Ekstra Nr. 117

LEBBS naujienos

2020 m. liepa

**„Jei laikysitės mano mokslo, jūs iš tikro būsite mano mokiniai;
jūs pažinsite tiesą ir tiesa padarys jus laisvus.“ Jn 8,31-32**

Tiesos Draugas Ekstra yra Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjungos leidinys, platinamas elektroniniu paštu, skirtas apžvelgti mūsų bendrijos įvykius, naujienas, spausdinti aktualius straipsnius bei esė.

Šiame numeryje:

Naujienos iš bendruomenių

Interviu su pastoriumi Albertu Latužiu

Ką rašė „Tiesos draugas“ prieš 90 metų

EBF maldos kalendorius

Mielieji „Tiesos Draugo“ skaitytojai,

vasarinis „Tiesos draugo ekstra“ numeris šiek tiek plonesnis, bet tikimės, kad jo apsilankymas jus pradžiugins. Kaip visada, laukiame ir jūsų apsilankymo pas „Tiesos draugą“ – minčių, klausimų ar naujienų iš bendruomenių.

Šiam kartui – kvietimas iš Ylakių:

Ylakių evangelikų baptistų bendruomenė **liepos 19 d.** dėkoja Dievui už Jo ištikimą globą per 115 metų. Kviečiame apsilankyti ir švęsti kartu. Šventės pradžia **12 val.**

Skaitytojai šį kartą gal pasiges ištraukos iš past. Alberto Latužio „Krikščionybės istorijos“ skaitinių. Bent dar vienas tęsinys kitame numeryje bus (nors skaitiniuose jau esame XX amžiuje, tad netrukus laukia ir pabaiga). O šįkart – interviu su autoriumi ir daugeliui gerai pažįstamu broliu, ilgamečiu Klaipėdos, o šiuo metu – Ylakių evangelikų baptistų bendruomenės pastoriumi, Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjungos pirmininku-emeritu.

Mielas Albertai, Jūsų gyvenimas turtingas tarnystės patirtimi. Ar galėtumėte pasidalinti keliais svarbiausiais savo dvasinės kelionės akcentais? Kur prasidėjo Jūsų kelias pas Dievą, kas ypač aiškiai atrodo žvelgiant atgal į jau nueitą kelią?

Jei reikėtų atsakyti, kada prasidėjo mano kelias pas Dievą, atsakyčiau:

vaikystėje. Tiesa, pradžia buvo kukli. Pas vieną kaimynę ant sienos matydavau paveikslą, kuriame pavaizduotas Kristus, besibeldžiantis į uždarytas duris. Šalia buvo užrašas iš Apreiškimo knygos. Dar ir šiandien šis vaizdas prieš mano akis. Tikriausiai ne aš ieškojau Dievo, bet Jis pirma manęs ieškojo.

Tai buvo švelnus beldimas. Būta ir stipresnio. Kai buvau dvylikos, važiuodamas dviračiu atsidūriau po lengvojo automobilio ratais (tai buvo mano kaltė). Kai mane rideno, per sekundę ar dvi pamačiau savo gyvenimo „filmą“ ir jo užsklandą: „Viskas!“ Bet tai nebuvo viskas, nes mašina laiku sustojo, ir aš atsipirkau tikrai nemažu išgąsčiu. Šio atsitikimo neužmirštu iki šiol, nes iš tikrųjų galėjo būti viskas. Klausimas, o kas tada?

Dar svarbu: vaikystės metais mano aplinkos žmonės buvo evangelikai, iš jų nemaža dalis – surinkimininkai, kurių pamaldose kartais dalyvaudavau. Buvo ir pažįstamų baptistų, jie buvo visų gerbiami. Tuos žmones stebėdamas ir girdėdamas juos cituojant Bibliją mačiau, kad jų žodžiai tinkamai derinasi

su gyvenimo tikrove. Akiratį plėtė turiningos giesmės, kurios skambėjo ne tik pamaldose, bet ir buityje.

Mūsų namuose, kaip ir daugelyje šeimų, sekmadienio rytais būdavo valanda „prie knygų“. Giesmės – gerai, bet skaitomas ilgas, vaikams sunkiai suprantamas pamokslas būdavo kantrybės išbandymas.

Anksti išmokau skaityti. Namuose turėjome keletą knygų gotiškomis raidėmis, taip pat ir Naująjį Testamentą lotyniškomis raidėmis, bet jo kažkodėl nemėgau. Vėliau atsirado kitas vertimas gotišku šriftu (jį tebeturiu). Pradėjau jį skaityti, kai buvau šeštokas, ir nebegalėjau atsitraukti, gal dėl to net kiek nukentėjo pamokos. Patiko ir Džono Bunjano „Krikščionies kelionė“ („Piligrimo kelionė“).

Mokslas man sekėsi gerai. Teko mokytis keliose mokyklose, bet su atviru ateizmu nesusidūriau ir daugelį mokytojų prisimenu su pagarba. Pastaraisiais metais dviejų savo mokytojų laidotuvėse turėjau galimybę skelbti Dievo žodį.

Žinoma, vėliau prisiejo atsidurti gyvenimo kryžkelėje – apsispręsti dėl savo tikėjimo (ar netikėjimo) pagrindų. Dar mokykloje man „išpranašavo“, kad būsiu mokytojas. Buvau ne prieš, bet pradėjau galvoti, kad jeigu būsiu tikintis, kažin ar galėsiu dirbti tarybinėje mokykloje. Girdėjau ir tokį „saliamonišką“ patarimą: svarbu turėti tikėjimą širdyje, o rodyti jį kitiems nebūtina. Man tokia filosofija buvo nepriimtina, todėl minčių apie mokytojo profesiją atsisakiau, nes vis dar nežinojau, kas aš esu.

Dvasinio ieškojimo metu būta abejonių, bet blaškymosi nebuvo. Ramiai laukdavau atsakymų į iškilusius klausimus, ir galiu pabrėžti, kad tie atsakymai anksčiau ar vėliau ateidavo. Pirmuosius apsisprendimo žingsnius žengiau tarnaudamas armijoje. Ne todėl, kad būtų buvę sunku ar nepakeliama. Atvirkščiai, patekau į gerą atmosferą aviacijos dalinyje. Turėjau daug ramaus laiko apmąstyti gyvenimą. Čia turėjau progą įvertinti mane supančią beprasmybę, iš arti stebėti netikinčių žmonių gyvenimą. Atgaivindavo daugybė (tuo visi stebėdavosi!) laiškų, kurių sulaukdavau iš tikinčiųjų Lietuvoje ir Latvijoje.

Namo grįžau tvirtai žinodamas, kad nenoriu gyventi be Dievo. Nors sugrįžus ir vėl kildavo egzistencinių ar teologinių klausimų, bet iš naujo įsitikindavau, kad Dievas mato žmogaus paieškas ir girdi maldas. Skaitydamas Šv. Raštą užkliūdavau už Kristaus žodžių „palaiminti beturčiai dvasioje“. Net ir perskaičius kitus vertimus likdavo neaišku, kur čia palaiminimų priežastis. Ne kartą siunčiau Dievui „žinutę“: nenoriu būti dvasios ubagas, arba aš čia kažko nesuprantu...

Atsakymas atėjo nelauktai. Man į rankas keistu būdu pateko 1961 m. Londone išleistas prof. A. Jurėno išverstas Naujasis Testamentas, apie kurį buvau girdėjęs. Nieko negalvodamas atsiverčiau ir pataikiau į Evangelijos pagal Matą 5 skyrių. Žvilgsnis nukrypo į žodžius: „Palaiminti, kurie jaučia savo dvasinį neturtą...“

Nušvito ir akyse, ir galvoje! Širdis nurimo ir džiaugėsi. Dievui padedant panašiai išsisprendė ir biblinio krikšto klausimas. 1969 m. rudenį buvau tarp tų, kurie Ylakių baptistų maldos namuose liudijo savo atsidavimą Kristaus malonei.

Jūsų tarnystė apima ir sovietinį laikotarpį, ir nepriklausomą Lietuvą, ir dabartinį pandemijos metą, kuris, nors ir trumpas, ne vieną priverstė permąstyti bažnyčios ir viešų pamaldų formos klausimą. Kaip Jums atrodo, ką visų svarbiausia išlaikyti kiekvienai vietinei Kristaus bendruomenei? Kas yra buvimo bažnyčia „ašis“?

Kalbant apie pašaukimą tarnystei, turiu pasakyti, kad neturėjau didesnių svajonių ar siekių, todėl ir be paragavimo iš šalies rasdavau galimybę pasitarnauti bendruomenei. Kristaus vynuogyne visada yra įvairiausių darbų ir reikalų. Kai iškilo Klaipėdos baptistų bendruomenės vadovo klausimas, susidomėjęs laukiau, kaip jis bus išspręstas, nes savęs šiame kontekste nemačiau. Man buvo staigmena, kai bendruomenės atstovai kreipėsi į mane, tad paprašiau duoti laiko apsispręsti. Ieškodamas aiškumo maščiau: jei ne aš, tai kas; jei ne dabar, tai kada? Pamažu artėjau prie supratimo, kad būtų neteisinga Dievo ir žmonių akivaizdoje atsisakyti, tad nedrąsiai nutariau pabandyti. Žinojau, kad negalėsiu skirti tarnystei viso laiko, nes reikėjo užsidirbti pragyvenimui, skirti laiko šeimai ir artimiesiems. Daviau teigiamą atsakymą: su jūsų, broliai ir seserys, pagalba!

Šalia dvasinės tarnystės reikėjo spręsti ir Klaipėdos bendruomenės organizacinius bei ūkinius reikalus: juridinę registraciją, patalpų klausimą, tikinčiųjų narystę ir kt. Plėtojome ryšius su kitais tikinčiais Lietuvoje, Latvijoje, Estijoje, ir ta draugystė atnešė daug palaimų. Įsidrąsinę du kartus per metus pradėjome organizuoti evangelizacinius renginius, kurie labai pasiteisino ir padėjo bendruomenei augti. Daug kas tarybinių įstatymų

nebuvo leidžiama, bet supratome, kad Dievui laiminant reikia daryti tai, kas yra pagal Jo valią. Reikia tik stebėtis, kad dėl tokių veiklų neturėjome nemalonumų su valdžios įstaigomis. Viena mums buvo aišku: reikia vengti politikavimo ir tuščių nereikalingų kalbų. Savo renginių negalėjome viešai reklamuoti. Informaciją skleidėme bendruomenės viduje ir privačiai – „iš lūpų į ausis“.

Dar norėčiau paminėti vieną atvejį, kuris man liudija apie ypatingą Dievo malonę. Tai pakvietimas 1976 m. studijuoti Baptistų bendruomenių sąjungos įsteigtuose Neakivaizdiniuose Biblijos kursuose Maskvoje (dabar Maskvos teologijos seminarija). Žinojau, kad ten eilės būti priimtam tenka laukti metų metais, kartais iki dešimties, todėl pats nesikreipiau. Iki šiol nežinau, kas dėl manęs pasirūpino, bet tos 2,5 metų studijos buvo naudingos ir gerą įspūdį paliko tiek vietiniai, tiek iš užsienio atvykę dėstytojai. Nemaža parama man buvo ir pamokslininkų kvalifikacijos kėlimo kursai Rygoje, kuriuos, beje, juridškai neįteisintus, organizuodavo Latvijos baptistų sąjunga.

Lygindamas ano meto tarnystės ir dvasinio gyvenimo padėtį su šiais laikais galėčiau sakyti, kad tuomet iš dalies buvo lengviau. Susiaurintos veiklos ribos buvo gana aiškios, ir mes buvome tarsi įpareigoti atsakingai išnaudoti kiekvieną galimybę. Tokia padėtis padėdavo išvengti blaškymosi ir tuščių kalbų bei ginčų.

Manau, kad besikeičiančios politinės, kultūrinės ir kitos išorinės aplinkybės neturėtų daryti didesnės įtakos Kristaus bendruomenės tarnavimo turiniui. Taip pat ir formos nėra svarbiausias dalykas, esant reikalui jos gali keistis. Visais laikais Kristaus surinkime egzistuoja kintami ir nekintami dalykai. Tačiau bet kokiomis aplinkybėmis turi išlikti bažnyčios kristocentriškumas, nes be jo bažnyčia vargu ar galėtų vadintis Kristaus vardu. Ir dar vienas dalykas turi išlikti: Dievo žodis ir šio žodžio autoritetas. Gyvoji Bažnyčia egzistuoja ir augs, pastatyta „ant apaštalu ir

pranašų pamato“, o jos kertinis akmuo yra Kristus (pagal Ef 2,20).

Bažnyčios istorija (ir apskritai istorija) Jūsų širdyje užima ypatingą vietą – daugelis esame dėkingi už jūsų istorijos straipsnius „Tiesos Drauge“. Kaip ir kodėl susidomėjote istorijos pamokomis, ir kur sėmėtės žinių? Kokias istorijos pamokas ypač svarbu neužmiršti šiandien?

Turiu prisipažinti, kad mokykliniai istorijos vadovėliai man buvo įdomesni už bet kokį romaną. Man buvo įdomu klausytis pasakojimų apie karo ir pokario metus iš gyvų istorijos liudininkų lūpų. Nesistebėjau įvairove krikščionybėje, bet anksti pradėjo gluminti esminiai neatitikimai, kurie išryškėja lyginant juos su Šv. Raštu. Negausi anais laikais pasiekama literatūra skatino ieškoti atsakymo. Kai man buvo gal 23 metai, nedrąsiai pasisiūliau Klaipėdos bendruomenėje daryti susitikimus, skirtus krikščionybės istorijos apžvalgai. Tai buvo avantiūra, nes medžiagos turėjau labai mažai. Po pirmųjų susitikimų vienas brolis mane tyliai paskatino: „Gerą dalyką sugalvojai!“ Tai mane įpareigojo nesustoti, ir tuomet akivaizdžiai patyriau Dievo vedimą ir pagalbą. Man į rankas pateko keletas numerių anuomet Tarybų Sąjungoje leidžiamo baptistų žurnalo „Bratskij vestnik“ („Broliškas žinianešys“). Jame daugelį metų buvo spausdinama medžiaga „Iš krikščionybės istorijos“. Beliko pasistengti gauti tuos žurnalus ir papildant kita medžiaga juos panaudoti savo paskaitoms.

Studijuojant Maskvoje Bažnyčios istorija man buvo įdomiausias dalykas. Esu įsitikinęs, kad Bažnyčios istorija gali mums padėti geriau išryškinti savo identiteto kontūrus. Kodėl istorijos pamokos svarbios ir šiandien? Jei esame susireikšminę ir įsimylėję save, tikriausiai istorija mūsų nesudomins. Bet manau, kad visos istorijos pamokos yra naudingos, nes iš tiesų „po saule nėra nieko nauja!“ (Mok 1,9) Naudinga ir visuotinė Bažnyčios istorija, bet ne mažiau – ir savo tikėjimo namiškių, savo

bendruomenės istorija. Gal šiais laikais plintanti mada „turistauti“ ir nepriklausyti jokiai bendruomenei sumenkina istorijos pažinimo poreikį?

Ko palinkėtumėte šiandien mūsų Sąjungai, jos bendruomenėms, ir visiems Kristaus sekėjams?

Norėčiau palinkėti visiems – asmeniškai, bendruomenėms ir Sąjungai – gyventi prie „atvirų durų“, neužsislendus, kad galėtume tinkamai

atlikti savo misiją liudydami aplinkos žmonėms Kristų. Norėčiau paskatinti visus sergėti save ir Kristaus surinkimą nuo įvairių dvasių ir jų pranašų, pasiduodant Tiesos dvasios vedimui. Kristaus žodis tegyvuoja mumyse vaisingai! (pagal Kol 3,16)

Ačiū už palinkėjimus ir pasidalinimą prisiminimais bei įžvalgomis iš savo gyvenimo kelionės! Tesaugo ir telaimina Jus Viešpats.

Ką rašė „Tiesos draugas“ prieš 90 metų

Pažinimo žymė

Viešpats Jėzus nesako: „Kiekvienas medis pažįstamas iš jo lapų“, lyg kad tikras krikščionis būtų atpažįstamas iš jo gražių žodžių gausumo.

Taip pat Jis nesako: „Kiekvienas medis pažįstamas iš jo kamieno“, kas reikštų visas vertybes sudėti į išviršines formas.

Jis nesako: „Kiekvienas medis pažįstamas iš jo šakų“, lyg viskas priklausytų nuo mūsų darbų išplėtojimo.

Jis nesako: „Medis pažįstamas iš jo žiedų“, lyg krikščionybę puoštų gerų pasiryžimų priedas.

Pagaliau Jis nesako, kad medis pažįstamas iš jo šaknų, lyg pakaktų Dievo žodžio klausymo ir supratimo.

Ne, Didysis Mokytojas sako: „Kiekvienas medis pažįstamas iš jo vaisių.“ (Lk 6,44)

Tiesos draugas, 1930 m. liepos mėn. ✓

Gerai pasakyta

Žmogus patiria atleidimo ramybę tada, kai mintis apie Dievą primena jam ne nuodėmę, o tai, kad ji atleista. – *Søren Kierkegaard*

Kaip nuostabu siaučiant audrai būti laive ir žinoti, kad jis tikrai pasieks uostą! – *Blaise Pascal*

Paviršutiniškumas – mūsų amžiaus prakeikimas. Pasitenkinimas akimirksniu – svarbiausia dvasinė problema. Šiandien labiausiai trūksta ne protingų ar talentingų, o gilių žmonių. – *Richard J. Foster*

<http://www.ebf.org/failid/File/resources/prayer%20calendars/EBF%20Prayer%20Calendar%202020.pdf>

**Birželio 29 – liepos 5 meldžiamės už:
Kipro baptistų bažnyčias**

Liepos 6-12 už:

Italijos evangelikų baptistų sąjungą. . .

Bendruomenių skaičius: 102
Bendras narių skaičius: 5 903
Prezidentas: Giovanni Arcidiacono

. . . ir **Maltos evangelikų krikščionių bažnyčią**

Liepos 13-19:

Gruzijos evangelikų baptistų bažnyčią

Bendruomenių skaičius: 38
Bendras narių skaičius: 995
Arkivyskupas: Merab Gaprindashvili
Prezidentas: Valer Guiglishvili

Liepos 20-26:

Belgijos baptistų sąjungą

Bendruomenių skaičius: 29
Bendras narių skaičius: 1 333
Generalinis sekretorius: Samuel Verhaeghe

Liepos 27 – rugpjūčio 2:

Norvegijos baptistų sąjungą

Bendruomenių skaičius: 97
Bendras narių skaičius: 6 380
Prezidentas: Magnar Mæland
Generalinis sekretorius: Terje Aadne

Rugpjūčio 3-9:

Danijos baptistų sąjungą

Bendruomenių skaičius: 53
Bendras narių skaičius: 5 200
Prezidentas: Bent Hylleberg
Generalinė sekretorė: Lone Moller-Hansen

Rugpjūčio 10-16:

Tarptautinę baptistų konvenciją

Bendruomenių skaičius: 74
Bendras narių skaičius: 5 900
Prezidentas: Scott Chadwick

Generalinis sekretorius: Jimmy Martin

Rugpjūčio 17-23:

Albanijos baptistų sąjungą

Bendruomenių skaičius: 8
Bendras narių skaičius: 225
Prezidentas: Antonio Barbosa Coelho
Generalinis sekretorius: Edmond Palucaj

Rugpjūčio 24-30:

Arijos baptistų tinklą. . .

. . . ir Rusakalbių bažnyčių tinklą Europoje

Rugpjūčio 31 – rugsėjo 6:

Tarptautinį baptistų teologijos studijų centrą (Amsterdame)

EBF maldos kalendorių bei išsamesnę informaciją apie maldos poreikius galite rasti Europos Baptistų Federacijos internetiniame puslapyje: <http://www.ebf.org>. ✓

*Straipsniai trumpinami ir redaguojami redakcijos nuožiūra. Redakcijos nuomonė ne visada sutampa su autorių nuomone.

*Jei norite atsisakyti naujienų, atsiųskite tuščią elektroninį laišką su žodeliu – NESIŪSTI.

© Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjunga

El.paštas: office@baptist.lt

Mūsų sąskaita:

Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjunga

Įmonės kodas: 192077697

AB SEB bankas, Banko kodas: 70440

Sąskaitos nr. LT79 7044 0600 0415 1925